

เมื่อในฐานะผู้นำ “พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา” จะยังยืนกราน “ไม่ยอมยกให้อยู่ก็จะอยู่” ในความหมายว่าละทิ้งหน้าที่ไม่ได้ เป็นเรื่องของการให้ความสำคัญต่อความจำเป็นมากกว่าการต้องทำให้ทุกคนทุกฝ่ายเข้าใจ ทว่า หากเสียหุฟ “พี่ใหญ่แห่งบูรพาพยัคฆ์” พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ ใจความที่จับได้เริ่มส่งสัญญาณถึงการเลือกตั้งมากขึ้น

มีเนื้อความที่โยงไปที่ความต้องการของประชาชนมากขึ้น

ซึ่งนั่นย่อมขมขลบบลิ้มที่หนักที่สุดแล้ว “ประชาชน” มีความหมายมากขึ้นในความรู้สึกนึกคิดของผู้มีอำนาจ อย่างน้อยก็ในห้วงคำนึงของพี่ใหญ่บูรพาพยัคฆ์

แม้จะเป็นคำถามแบบ “ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ยอมเลือกตั้งไม่ใช่หรือ” แต่ในคำถามนั้นเปิดทางให้ผู้ที่ยืนบอกกล่าวถึงคำตอบได้

ประชาชนอยากเลือกตั้งหรือไม่
“กรุงเทพโพลล์” ล่าสุดคล้ายว่าพอจะเป็นคำตอบได้

ในคำถามที่ว่า “หากการจัดการเลือกตั้งเลื่อนออกไปไม่เป็นไปตามโรดแมปจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประเทศหรือไม่” ร้อยละ 60 ตอบว่าส่งผลค่อนข้างมากถึงมากที่สุด ที่ตอบว่าส่งผลน้อยหรือไม่ส่งผลเลย ร้อยละ 40.0

ในอีกคำถามที่ประชาชนร้อยละ 54.2 ตอบว่าปรองดองสำเร็จก่อนแล้วค่อยเลือกตั้ง ขณะที่ร้อยละ 17.3 ตอบว่าเลือกตั้งก่อนแล้วค่อยปรองดอง และร้อยละ 28.5 ตอบว่าแบบใดก็ได้ขอให้ได้เลือกตั้ง

ในคำถามนี้แม้คำตอบจะยกให้ปรองดองก่อนมากกว่า แต่หากที่ให้เลือกตั้งก่อน ก็ยังงัดได้ขอ

สะท้อนเสียงประชาชน

ให้ได้เลือกตั้ง ซึ่งหมายถึงไม่สนอย่างอื่นแล้วนอกจากเลือกตั้งก็มากถึง 45.8 ก็นับว่าไม่น้อย

และยังมาดูคำถาม “หากมีความขัดแย้งทางการเมืองเกิดขึ้นอีกภายหลังการเลือกตั้ง และจัดตั้งรัฐบาลเสร็จแล้ว มีความเห็นอย่างไร” ที่ร้อยละ 40.5 ตอบว่ายุบสภาเลือกตั้งใหม่ตามกระบวนการ ขณะที่ร้อยละ 28.5 ตอบว่าจัดการปรองดองกันอีกรอบโดยหาคนกลาง ร้อยละ 26.5 ตอบว่ายอมให้ทหารกลับมาอีกครั้ง และร้อยละ 4.5 ตอบว่าไม่แน่ใจ

น่าจะถือได้ว่าเป็นคำตอบที่สะท้อนต่อความหวังในรัฐบาลทหารของคนส่วนใหญ่

ประเมินความรู้สึกนึกคิดของประชาชนจากโพลนี้ ย่อมปฏิเสธไม่ได้ว่าเสียงเรียกหาการเลือกตั้งหนักแน่นขึ้น ขณะที่ความเชื่อมั่นในรัฐบาลจากการเลือกตั้งน่าจะเริ่มดีขึ้นด้วย

ดังนั้น หากเอาความต้องการของประชาชนมาเป็นตัวตัดสินใจ

“การเลือกตั้ง” ดูจะเป็นคำตอบที่เรียกหากันขึ้นมาแล้วในขณะนี้

อย่างไรก็ตาม ที่น่าสนใจหาคำตอบคือ “การเมืองไทยทำความต้องการของประชาชนจริงหรือ” แนวความคิดที่ว่า “ปัญหาของประเทศเกิดจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีประสิทธิภาพในการเลือกตั้ง”

ส่งผลให้รัฐบาลที่ได้มาหลังการเลือกตั้ง เป็นรัฐบาลที่ขาดคุณธรรมสำนึกเพื่อส่วนรวม และสร้างปัญหาให้การบริหารจัดการประเทศ

โครงสร้างอำนาจทางการเมืองใหม่ซึ่งคนกลุ่มหนึ่งที่ได้รับความเชื่อมั่นจากผู้มีอำนาจว่าเป็นผู้นำได้ช่วยกันร่างขึ้นมา ซึ่งให้สิทธิพิเศษกับคนกลุ่มหนึ่งที่จะเข้ามาใช้อำนาจรัฐได้โดยไม่ต้องผ่านการเลือกตั้งจากประชาชน

เป็นการดำเนินการไปโดยที่ประชาชนส่วนใหญ่ดูเหมือนจะยินยอมพร้อมใจที่จะสละสิทธิที่เท่าเทียมกันทิ้งไป ยอมรับความเหนือกว่าของคนกลุ่มหนึ่ง

อารมณ์ความรู้สึกของคนส่วนใหญ่ก่อนหน้านั้นเป็นเช่นนั้น

ความน่าสนใจอยู่ที่หลังจากที่รัฐบาลชุดนี้ทำงานมา 3 ปี อารมณ์ความรู้สึกที่ยืนดียวรับความเหนือกว่านั้นยังคงอยู่แค่ไหน

เสียงเรียกหาการเลือกตั้งอาจจะเป็นคำตอบบางอย่าง

คำตอบที่บอกว่าต้องรีบใช้ “กติกาที่ได้มาแล้ว” นั้น ก่อนที่การตั้งคำถามต่อกติกาจะขยายวงให้กว้างออกไปเรื่อยๆ กระทั่งกระทบกับความยุติธรรมที่เกิดขึ้นและมีอยู่ก่อนหน้านั้น ●